

Versioun 15 Rollen

Aarbechtstitel: Chaos an der Bibliothéik

D'Rollen:

D'Bicherfiguren:

de Wollef
den Elmar
de Grüffelo
d'Hex Lilli
de Kommissar Kugelblitz
de Räup Nimmersatt
de Captain Hook

D'Schoulkanner:

d'Maggy
de John

den Justin
d'Angelina

D'Bibliothekaren:

den Här Schmoeker
d'Joffer Romana

D'Erzieler:

de Shakespeare
de Cervantes

Szen 1:

Shakespeare: Gudde Moien, gudde Mëtteg, gudden Owend. Mir brauchen eis net méi virzestellen, well dir kennt eis all.

Cervantes: Mir sinn esou bekannt wéi de Michael Jackson an den Elvis Presley zesummen. Wien eis net kennt, dien huet ni op dëser Welt gelieft.

Shakespeare: Ech soe nëmmen: to be or not to be, that's the question.

Cervantes: De Ritter vun der schappeger Gestalt, die géint Wandmille kämpft.

Shakespeare: Ass den Cent elo gefall?

Cervantes: Huet et elo geschellt?

Shakespeare: Däerf ech virstellen: de Miguel Cervantes, de spuenesche Nationaldichter, de Papp vum Don Quixote de la Mancha, dem Sancho Panza, dem Dulcinea an dem Rosinante.

Cervantes: An dëst ass keen aneren wéi de William Shakespeare perséinlech, aus diem senger Fieder déi schéinste Liebesgeschichte vun allen Zäite staamt: Romeo a Juliette.

Shakespeare: A mir zwee, mir wëllen elo dat maachen, wat mir am allerbeschte kënnen:

Cervantes: Genee, mir wëllen Iech, léift Publikum, eng Geschicht verzielen.

Shakespeare: Eng flott,

Cervantes: spannend,

Shakespeare: cool,

Cervantes: eemoleg,

Shakespeare: interessant,

Cervantes: schéin,

Shakespeare: spektakulär,

Cervantes: witzeg,

Shakespeare: traureg,

Cervantes: a wouer Geschicht.

Shakespeare: Also bal wouer... well mat der Woueregt ass et
ëmmer esou eng Saach...

Cervantes: Genee! Also, sëtzt Iech gemittlech op Äre Stull!

Shakespeare: Spëtzt d'Oueren!

Cervantes: An haalt de Mond!

Shakespeare: Well esou fänkt se un,...

Cervantes: ... eis Geschicht.

*Déi zwee gi vun der Bün. De Vorhang geet op. Den Här Schmoeker
sëtzt beim Dësch a scannt Bicher, d'Joffer Romana raumt d'Bicher
an d'Stellagen.*

*D'Kanner kommen eran. Déi eng (d'Maggy an de John) sichen an
de Stellagen interesséiert no Bicher. Déi aner (den Justin an
d'Angelina) sëtzen sech direkt an een Eck a spille mam Handy...*

Här Schmoeker *no e puer Sekonnen* : Gudde Moien, brauchst dir
net Moien ze soen, wann dir an d'Bibliothék kommt!?

All d'Kanner: Gudde Moien Här Schmoeker.

Joffer Romana: Gudde Moien Kanner.

All d'Kanner: Gudde Moien Joffer Romana.

*Freeze, all bleiwen se wéi agefruer stoen. De Shakespeare an de
Cervantes kommen nach eng Kéier op d'Bün.*

Cervantes: Entschëllegt, léift Publikum, elo hate mir ganz vergiess Iech ze soen, datt mir an enger Bibliothék sinn. Vlächcht hat Dir et jo och selwer schonns gemierkt! Genee gesot, an der Schoulbibliothék.

Shakespeare: An dat do ass d'Joffer Romana an den Här Schmoeker. Do sidd Der paff, gell d'iert. Déi Nimm passe wéi d'Fäuscht op d'An bei esou Bibliothekaren!

Cervantes: Schliisslech si mir zwee jo och déi gréisste Schrëftsteller, déi d'Welt jemools gesinn huet.

Justin: An déi agebildst. *Hie geet kuerz aus dem Freeze eraus, fir dono ze maachen, wéi wann hie guer näischt gesot hätt.*

Shakespeare: Ehem, an dat do sinn eben déi, déi een och ëmmer an enger Schoul fënd, och wa si meeschtens stéieren, an een se am léifsten op de Mound schécke géif: d'Schüler!

D'Schüler kommen aus dem Freeze a reegen sech op... De Cervantes an de Shakespeare maachen sech séier aus dem Stëps.

Angelina: Wat huet dien elo gesot?

Justin: Ech mengen ech hunn net richtig héieren!

Angelina: Wie si si iwwerhaapt? Joffer Romana, wie sinn déi zwee do?

Justin: Dat ass ganz egal. Kuck dach nëmmen, wéi almoudesch déi ugedoe sinn. Mat diene schwätze mir net.

Angelina: Déi hu bestëmmt keen Handy... an déi mëffelen, wéi wa se scho véierhonnert Joer am Musée gestanen hätten.

Maggy: Här Schmoeker, wann ech glift, wou sinn déi nei Bicher?

Justin: *mécht hatt no* Här Schmoeker wann ech glift, wou sinn déi nei Bicher? - Éi, voll cool Mann!

Angelina: Bicher, wie liest dann haut nach Bicher?! Haut gëtt et

dach Handyen! Wie brauch do nach Bicher!?

Här Schmoeker: Ma ech si grad am gaangen se ze scannen. Kuckt, déi hei si scho fäerdeg.

Déi 2 „Liesraten“ kucken sech déi nei Bicher un.

John: Kuckt emol, dien do gesäit grad esou aus, wéi dien, dien elo just hei war. *Hie weist op ee Bild hannen um Buchdeckel.*

Joffer Romana: Dat ass de Miguel Cervantes. E ganz berühmte spuenesche Schrëftsteller.

Maggie: Don Quixote... ? Dat ass iewer e komesche Numm.

Här Schmoeker: Dat war iewer och ee Komeschen. Dien huet Krich géint d'Wandmille gefouert. Stellt Iech dat nëmme vir!

John: Dat war kee Komeschen, dat war ee Modernen!

Justin: John, du Besserwesser... wat schwätz du do nees fir gelunge Saachen. - Éi, voll cool Mann!

John: Ma haut wëllen och vill Leit keng Wandmillen op hier Koppen nieft d'Duerf.

Maggy: An die wousst dat scho viru 400 Joer?

Här Schmoeker: Liesen huet nach ni geschued. A wie liest, die gëtt lous!

Maggy: Dat seet meng Mamm och ëmmer.

Angelina: Meng net. Si kuckt léiwer Fernseh.

Joffer Romana: Wollt dir en neit Buch ausléinen, Kanner?

Maggy: Ech hunn hei eent font, Joffer. Tom Sawyer. E komesche Numm, mee do ass eng schéi Foto virdropp.

Angelina: Du mengs do ass eng Foto vun engem schéine Jong virdropp! Ech wëll dat, wann s du fäerdeg bass!

Här Schmoeker: Allez, elo gëtt net gestriden! An der Bibliothéik ass et roueg!

All d'Kanner: Jo Här Schmoeker.

Här Schmoeker: An ausserdeem: ech hunn nach Bicher zréckzekeréien: eent vum Justin...

Justin: Ou, hat ech eent geléint?

Här Schmoeker: ... eent vum Angelina...

Angelina: Dat hat ech scho laang zréckginn.

Här Schmoeker: ... een anert vum Justin...

Justin: Ma wéi eent dann? Ech kréie mech net méi erënnert.

Här Schmoeker: ... an dat anert vum Angelina!

Angelina: Ah, jo... meng Mamm wollt dat och liesen. Ech bréngen et mat, wa si fäerdeg ass.

Maggy: A virdu sooss du, deng Mamm ging net liesen, mee just Fernseh kucken.

Angelina: Also, si liest...

Här Schmoeker: ... an hei, nach eent vum Justin!

Justin: Éi, voll cool Mann, hat ech dat Buch och geléint?

Här Schmoeker: Kanner et ass Zäit. Et schellt, d'Schoul ass aus, dir musst op de Bus.

All d'Kanner lafen eraus.

All d'Kanner: Äddi Joffer Romana! Äddi Här Schmoeker!

Joffer Romana: Äddi Kanner, bis mar!

Här Schmoeker: Joffer Romana, ech wollt Iech emol nach eppes froen.

Joffer Romana: Jo, Här Schmoeker, wat wollt Dir mech da froen, elo sinn ech iewer gespaant.

Här Schmoeker: Ma Joffer Romana, ech weess zwar, datt Är Famill meng Famill scho säit Generatiounen net ausstoe kann, mee ... ech ... wollt ... iech ... froen ... , ob ... Dir...

Joffer Romana: Jo...

Här Schmoeker: ... ob Dir den Owend mat mir gingt...

Joffer Romana: Den Owend, mat Iech...

Här Schmoeker: ... jo, an de Restaurant goen.

Joffer Romana: Mäi Papp, Här Schmoeker, mäi Papp! Dir wësst jo wéi en ass.

Här Schmoeker: Jo, ech wees et, mäin ass och net besser. D'Schmoekeren an d'Wältzeren konnten sech nach ni ausstoen, mee elo ...

Joffer Romana: Jo, léiwen Här Schmoeker, ech gi mat an de Restaurant. Da kënnen eis Famille soen wat se wëllen!

Si huelen sech mat der Hand a verloossen d'Bibliothéik. Et gëtt däischter.

Szen 2:

De Skakespeare an de Cervates kommen nees op d'Bün.

Cervantes: Ma so emol William, mengs du net, dat do wir iewer elo e bëssen déck opgedroen?

Shakespeare: Déck opgedroen... hu mir jeemools an eisem Schrëftstellerliewen ze déck opgedroen? D'Leit wëllen, datt et knuppt, datt sech verléift an ëmbruecht gëtt, et mussen Emotiounen op d'Bün, an et muss Blut fléissen. Dat schlëmmst

ass, wann et langweileg gëtt.

Cervantes: Jo, ok, ech wees, ech wees, ech hunn och dacks iwwerdriwwen, mee elo, d'Joffer an de Schoulmeeschter als Romeo a Julia, ass dat net e bëssen ... almoudesch?

Shakespeare: Ma du hues dach selwer héieren, deng abstrus Geschicht mat de Wandmillen... ëmmer nach aktuell, an dat wëssen d'Kanner esouguer. Da kann ech dach och Jofferen a Schoulmeeschteren verkoppelen.

Cervantes: Ok, wéinst menger. Mee beklo dech net, wann et um Enn nees schlëmm endegt, esou wéi deemools.

Shakespeare: Versprach! Mir maachen en Happy-End. Zanter et Filmer zu Hollywood gëtt, halen esou Geschichten ëmmer gutt op. Mee Miguel, lauschter, wéi solle mir dann elo hei weiderfueren?

Cervantes: Hmm... *denkt no* Ech mengen ech hunn eng Iddi!

Shakespeare: Da sinn ech elo gespaant!

Cervantes: Mir kënnen jo an de Nuecht, wa keen an der Schoul ass, d'Haaptakteuren aus de Bicher lieweg gi loossen.

Shakespeare: Du mengs, datt déi esou aus de Bicher ... erauskommen?

Cervantes: Genee, all Nuecht klammen d'Haauptpersounen aus de Bicher eraus a poteren e bëssen zesummen, wat et esou Neies gëtt an hiere Geschichten, eben, wat si alles erlieft hunn.

Shakespeare: Wow, dat ass eng krass Iddi, déi kënnt vu mir sinn.

Cervantes: Du bass a bleifs iewer esou ee richtegen englesche Snob.

Shakespeare: Allez, wourop waarde mir nach. Loosse mir d'Bicher liewen, wëll wa se lieweg sinn, da gi se och gelies.

Cervantes: A wéi sot den Här Schmoeker virdrunn: „Liesen huet nach ni geschued. A wie liest, die gëtt lous!“

--> INSEL 1: Precoce mat der Haaptpersoun dem Räup Nimmersatt

No hierer Opféierung ginn d'Prcoce-Kanner all vun der Bühn. Just de Räup Nimmersatt (aus dem C4) bleift nach. Hie mécht en trauregen Androck. De Shakespeare an de Cervantes komme bei hien.

Shakespeare: Boaw, dat war mega!

Cervantes: „Krass“, „Boaw“, „Mega“! William, du fänks un, modern Wieder ze gebrauchen.

Shakespeare: Jo an! Och e Weltschrëftsteller muss mat der Zäit goen.

Cervantes: Wou s du Recht hues, hues du Recht. Mee, du klenge Wiermchen *zum Räup Nimmersatt*, du gesäis aus, wéi wann s du die ganze Misär vun der Welt misst droen.

Räup Nimmersatt: Éischtens sinn ech kee Wuerm mee e Räup an zweetens hunn ech es sat.

Shakespeare: Hohoho, dat fannen ech éierlech gesot iewer elo fir ze laachen.

Räup Nimmersatt: Wat ass fir ze laachen?

Shakespeare: Ma du heeschs Räup Nimmersatt an du hues es sat. Dat ass dach net logesch!

Räup Nimmersatt: Op logesch oder net, et ass d'Woueregt. Ech hunn es sat!

Cervantes: Hmm, elo gëtt eis Geschicht komplizéiert!

Räup Nimmersatt: An ech sinn net dien eenzegen, dien es sat huet.

Shakespeare: Also éierlech gesot, ech verstinn net esou richtig, wat s du mengs.

Räup Nimmersatt: Ma dat ass iewer net schwéier ze verstoen. Mir sinn net méi zefridden!

Cervantes: Dat schingt eng allgemeng Tatsaach am 21. Joerhonnert ze sinn: d'Engländer sinn net zefridde mat der EU, d'Wieler sinn net zefridde mat hiere Politiker, d'Frae sinn net zefridde mat hiere Männer ...

Shakespeare: ... an d'Männer sinn net zefridde mat hiere Fraen.

Räup Nimmersatt: A mir Bicherfigure sinn net zefridde mat de Geschichten an diene mir musse liewen.

Shakespeare: Ma da verziel emol weider, dat do interesséiert mech... also aus berufleche Grënn.

Cervantes: Maja, wien ass dann nach onzefridden.

De Grüffelo an den Captain Hook kommen op d'Bün.

Grüffelo & Captain Hook: Mir zwee!

Cervantes: A sou?

Grüffelo: Grüffelo, mäin Numm ass Grüffelo. Dir kennt mech bestëmmt alleguer. ... Mee kuckt mech dach nëmmen un: sinn ech vläicht schéin? ... Nee! Ech sinn esou elle wéi d'Nuecht!

Shakespeare: Nu maach emol lues. Elo iwwerdreifs du iewer.

Grüffelo: Guer näischt. Fir datt d'Maus an de Fuuss an d'Schlaang an d'Eil mech fäerten, muss ech schrecklech, fiirchterlech a monstréis ausgesinn. An dat muss ech e Liewe laang, vun diem Moment u, wou ech erfond gi sinn bis an all Éiwegkeet muss ech d'Leit, a virun allem déi kleng Kanner, fäerten doen.

Cervantes: Jo, also... e bässe fäerten ech dech och, wann ech dech esou kucken.

Grüffelo: Gesäis de. Dat ass voll Ongerecht. Nëmmen well meng Geschicht esou ee Monster brauch, muss ech e Monster sinn.

Captain Hook: A well am Nimmerland muss ee béisen, hannerhältegen a niddeträchtegen Piratekapitän dem Peter Pan d'Liewe schwéier maachen, muss ech eben béis, niddeträchteg an hannerhälteg sinn. Mee et huet mech iewer nach ni ee gefrot, ob ech dat wëll sinn.

Shakespeare: Do hues de Recht. Wann ech mir dat genee iwuerleeën, hunn ech d'Juliette och ni gefrot, ob hatt wierklech frou mam Romeo war.

Cervantes: Oh mäi Gott, wann hatt dat alles nëmme gespilt huet...

Räup Nimmersatt: An dofir hu mir es elo sat!

Elo kommen d'Hex Lilli an de Kommissar Kugelblitz op d'Bün.

Hex Lilli & Kommissar Kugelblitz: A mir hunn ech och sat!

Shakespeare: Elo gëtt et abstrus!

Hex Lilli: An engem Stéck muss ech a menge Geschichte beweisen, wat ech fir eng fantastesch Hex sinn, esou wéi wann ech e Supertalent oder e Supermodell wir. Dat geet mir op d'Nerven, ech well just ee ganzt normaalt Meedchen wéi s du an ech sinn, keng Superhex.

Kommissar Kugelblitz: A gleeft mir et oder gleeft mir et net, mee ech ging esou gär emol eng Kéier, just eng eenzeg Kéier, ee vu menge Fäll selwer léisen. Ëmmer wann et spannend gëtt, zum Schluss vun de Bicher, da ginn d'Kanner gefrot, déi d'Buch liesen, wien dann den Täter ass. An ech, ech hunn d'ganz Aarbecht gemaach, mee een aneren kritt op d'Schëller geklappt.

All d'Bicherfiguren: Eis geet dat elo duer! Mir hunn es sat!

Cervantes: A wat hutt dir wëlles?

Shakespeare: Wat wëllt dir dogéint maachen?

Elo kommen den Elmar an de Wollef op d'Bün.

Elmar & Wollef: Mir ginn einfach net méi zréck.

Cervantes & Shakespeare: Hä???

Elmar: Mir ginn net méi an d'Bicher zréck. Fäerdeg!!! Mir bleiwen hei a verstoppen eis!

Wollef: An da kënnen déi dichtet Schrëftsteller an Auteuren a Romancier, déi an engem Stéck iwwe de gringe Kléi fir hier Geschichte gelueft ginn, kucken, datt se eenz ginn.

Cervantes: So William...

Shakespeare: Ja, Miguel...

Cervantes: ... ech mengen, mir hunn do e Problem.

Shakespeare: Ma dat kanns du roueg haart soen, mir hunn elo een zolitte Problem!

Elmar: E karéierten Elefant... Op esou eppes ka jo och nëmmen e Schrëftsteller kommen. Wéi wann ech wierklech frou wir, karéiert ze sinn. A wéi wa meng Elefantekollegen dat och nach ginge flott fannen an en Elmar-Dag aleeën. Kuckt dach nëmmen, wéi et an der Welt ausgesäit... do wëllt dach kee karéiert sinn: kee Mënsch a scho guer keen Elefant.

Wollef: An ech hu kee Bock méi, dien domme Wollef ze sinn, die vu jidderengem ugeschmiert gëtt, vum Fiisschen, vum Rotkäppchen a vum Fierschter. Ech sinn net blöd, geschwë wunnen ech och nees hei am Préizerdall am Bësch. Mee a menge Geschichte muss ech esou domm wéi Bounestréi, esou domm wéi Brout oder och nach esou domm wéi, wéi ... eng Kou sinn. Krenondidjibbel nach emol!

Räup Nimmersatt: An d'Kou gings de léiwer friessen.

Wollef: Jo, mee dofir sinn ech jo an de Geschichten nach ze domm. Kuckt dach nëmmen:

--> INSEL 2: C1 mat den Haaptpersounen, dem Elmar an dem Wollef

No hierem Optrëtt ginn all d'C1-Kanner vun der Bühn.

Just nach déi siwe Bicherfiguren sti vir op der Bün.

All d'Bicherfiguren: Mir hunn es sat! Keen huet eis gefrot, ob mir wéilten...

Wollef: domm oder...

Elmar: karéiert oder...

Grüffelo: schrecklech oder ...

Hex Lilli: magesch oder...

Räup Nimmersatt: hongerech oder ...

Captain Hook: hannerhälteg oder ...

Kommissar Kugelblitz: stutzeg sinn.

All d'Bicherfiguren: Et ass kloer wéi klosbritt, mir sinn es midd! Mir wëllen net méi! Mir ginn net méi an eis Bicher zréck. Mir verstoppen eis! Et ass kloer wéi Klosbritt, mir sinn es midd! Mir verstoppen eis an de Kulissen.

Jidderee vun hinnen verstoppt sech (hanner der Bün).

Szen 3:

De Shakespeare an de Cervantes sti ganz alleng op der Bün.

Shakespeare: 't jo, dann hu mir elo e richtege Problem!

Cervates: Dat kanns de iewer roueg haart soen.

Shakespeare: Wa mir keng Helde méi hunn, da gëtt et och keng Geschichte méi.

Cervantes: A wann et keng Geschichte méi gëtt, da gëtt et och keng Bicher méi.

Shakespeare: A wann et keng Bicher méi gëtt, da gëtt och net méi gelies.

All d'Bicherfiguren *vun hanner der Bün* : Liesen huet nach ni geschued. A wie liest, die gëtt lous!

Cervantes: An elo?

Shakespeare: An elo?

Cervantes: Ech wees et net. Ech hu keng ... Inspiratioun.

Shakespeare: Mee Inspiratioun brauch ee fir Geschichten ze schreiwen.

Cervantes: Inspiratioun an Haaptfiguren, Helden eben...

All d'Bicherfiguren *vun hanner der Bün* :Et ass kloer wéi Klosbritt, mir sinn es midd!

Shakespeare: Mee si hu jo och, e bëssen, am Fong, Recht.

Cervantes: Mir ware wierklech net ëmmer fair mat hinnen.

Shakespeare: Mir hu mat hinne gemaach, wat mir wollten.

Cervantes: Genee, kuck dach nëmmen dien aarme Captain Hook, e Liewe laang béis an hannerhälteg a niddelträchtreg... wollt hien dat wierklech?

Shakespeare: Oder dien aarme Grüffelo: schrecklech, fiirchterlech a monstréis... esou wëll dach kee Mënsch liewen!

--> INSEL 3: C2 mat den Haaptpersounen dem Captain Hook an dem Grüffelo

*No hierem Optrëtt ginn all d'C2-Kanner vun der Bühn.
Just nach de Shakespeare an de Cervantes stinn op der Bün.*

Cervantes: Schéin!

Shakespeare: An dat soll alles elo eriwwer sinn?

Cervantes: Dat wir Schued!

All d'Bicherfiguren *von hanner der Bün* :Et ass kloer wéi
Klosbritt, mir sinn es midd!

*Da geet och de Shakespeare an de Cervantes von der Bün. Et ass
däischer.*

Szen 4:

*Vun enger Säit daucht eng Täscheluucht op. De Schän von der
Luucht sicht d'Stellagen of.*

Och von dier aner Säit kënnt de Schän von enger Täscheluucht.

*Den Här Schmoeker an d'Joffer Romana kommen hannerécks op
d'Bün. Si sichen een dien aneren, iewer well se hannerécks ginn,
gesi se sech net.*

*An der Mëtt knuppen si mat de Récker widdereneen an erféieren
onheemlech.*

Allen zwee: Ahhhh! Wien ass do?

Joffer Romana: Ech!

Här Schmoeker: Nee, ech!

Joffer Romana: Här Schmoeker, sidd Dir et?

Här Schmoeker: Jo, Joffer Romana, ech sinn et.

Allen zwee dréien sech em.

Joffer Romana: Wat hat ech mech elo erféiert!

Här Schmoeker: An ech eréischt! Elo sinn ech iewer frou, dass Dir
et sidd.

Joffer Romana: Jo, Här Schmoeker, ech och!

Här Schmoeker: Wou waart Dir den Owend, Joffer Romana. Ech hu
gewart a gewart am Restaurant, an Dir sidd einfach net komm.
Dir hutt mech ... sëtze gelooss?

Joffer Romana: Oh, léiwen Här Schmoeker. Ech konnt net

kommen...

Här Schmoeker: Dir konnt net kommen? Hat Dir nach en Test ze verbessern? Hat Dir nach Bilanën auszufüllen?

Joffer Romana: Nee, Här Schmoeker, nee...

Här Schmoeker: Nee?! Dann hutt Dir mir iewer e Kuerf ginn!

Joffer Romana: Ma gewass, léiwen Här Schmoeker, ech hunn net dierfe kommen.

Här Schmoeker: Net dierfen?

Joffer Romana: Mäi Papp huet mir et verbueden.

Här Schmoeker: Äre Papp? Verbueden?

Joffer Romana: Mat engem Schmoeker dierft ech net an de Restaurant, sot hien.

Här Schmoeker: Oh mei!

Joffer Romana: Jo, a wann hie mech géif mat Iech gesinn, da ging hien Iech de Pelz iwver béid Oueren zéien.

Här Schmoeker: De Pelz iwver d'Oueren. Mäi Gott a mäin Här!

Joffer Romana: Mir musse virsiichteg sinn. Ech hu gutt opgepasst, wéi ech mech doheem erausgeschlach hunn.

Här Schmoeker: Ech och. Doheem hu se mir de Krich ugekënnegt: Wann ee Schmoeker sech mat engem Wältzer aléist, da kréich dat kee gutt Enn!

Joffer Romana: Kee gutt Enn?

Här Schmoeker: Jo, kee gutt Enn!

Joffer Romana: Här Schmoeker... wat heescht dat?

Et héiert ee Gedäisch vun hannert der Bün.

Här Schmoeker: Dat si se! Ech héieren et genee! Et ass mäi Papp.

Joffer Romana: An dat do, dat war mäi Papp!

Här Schmoeker: Séier, Joffer Romana, mir musse fort.

Esou séier wéi se kënnen, lafen si vun der Bün.

Szen 5:

De Cervantes an de Shakespeare kommen nees op d'Bün.

Cervantes: Oioioi! William, mings de net, dat do wir iewer e bëssen iwwerdriwwen.

Shakespeare: Ma guer net, Miguel, dat ass kee Fatz iwwerdriwwen. D'Leit kommen ëmmer nach gär esou romantesch an dramatesch an tragesch Liebesgeschichte kucken. Kuck, de Sall ass voll!

Cervantes: Jo, esou laang, wéi mir nach d'Haaptfiguren hunn. Net datt déi zwee do op eemol och nach d'Fleem kréien.

All d'Bicherfiguren *vun hanner der Bün* :Et ass kloer wéi Klosbritt, mir sinn es midd!

Cervantes: Mir kommen net weider...

Shakespeare: Jo! Dat ass richtig. An du wees jo och, wat ee muss maachen, wann een net weiderkënnt!

Cervantes: Et freet een sech Hëllef.

Shakespeare: Korrekt, mir brauchen Hëllef. Mee wie kënnen mir froen?

Shakespeare & Cervantes: wenden sech un d'Publikum : Dir Dammen an dir Hären, kënnen Dir eis soen, wien em Hëllef mir kënnen froen?

Publikum: ...

Cervantes: Genee... dat ech do net éischer drop komm sinn... mir froen d'Kanner.

Shakespeare: Déi si jo schliisslech frou mat de Bicher.

Cervantes: A mat den Haaptfiguren aus de Bicher.

A schonns kommen d'Kanner op d'Bün.

Maggy: Oh, wat sinn ech midd! Wie rifft mech da matsen an der Nuecht?

John: Ass et schonn aacht Auer? Fänkt d'Schoul schonns un?

Cervantes: Nee, d'Schoul fänkt nach net un. Mir hunn iech just gebraucht... also mir brauchen är Hëllef, wann dir verstidd, wat ech mengen.

Angelina: Mamma, ech fäerten... wie sidd dir?!

Shakespeare: Entschëllegt. Mäi spuenesche Kolleg huet net vill Mannéieren. Hien hätt eis fir d'éischt emol virstelle kënnen.

Cervantes: Entschëllegt. Also, dat hei ass de William Shakespeare aus England, ee vun dienen dichtegste Schrëftsteller op der Welt, an ech selwer, ech sinn de Miguel Cervantes. Op d'mannst grad esou dichteg wéi mäi Kolleg, wann net méi, wann net méi...

John: A jo, elo erënneren ech mech. Mir waren eis scho begéint, ganz am Ufank vun dier komescher Geschicht hei.

Justin: Mee nu sot emol, dir rabbelech Stepsfänkerten, wat hätt dir gär vun eis? Firwat hu mir matsen an der Nuecht missen heihinner kommen.

Angelina: Am Dag komme mir schonn net gär an d'Schoul. An elo och nach em Hallefnuecht... Et gëtt ëmmer besser mat de Projeten vun eisem Léierpersonal!

Cervantes: Et huet näischt mat ärem Léierpersonal ze dinn.

Shakespeare: Also, fir et kuerz a knapp ze formuléieren, et ass

Folgendes...

Cervantes: Eis Helden aus de Bicher sinn net méi zefridde mat hiere Geschichten...

Shakespeare: ... an elo hu se sech aus de Bicher fortgemaach an hei iergendwou verstoppt.

All d'Bicherfiguren *vun hanner der Bün* :Et ass kloer wéi Klosbritt, mir sinn es midd!

Justin: Krass, déi meuteren, déi streiken. Déi hunn d'Nues voll! Éi, voll cool Mann!

Angelina: Kommt, mir kucken an de Bicher no, ob se wierklech net méi dra sinn.

D'Kanner lafen bei d'Stellagen an huelen d'Bicher eraus.

All d'Bicherfiguren *vun hanner der Bün* :Et ass kloer wéi Klosbritt, mir sinn es midd!

Maggie: Tatsächlech, hei an diem Krimi feelt de Kommissar.

Kommissar Kugelblitz *vun hanner der Bün* : Haass du gemengt ech ging de Géck maachen!?

Justin: An hei ass kee Raup méi...

John: Nimmerland ouni Captain Hook!

Angelina: Hex, hex, hex, d'Lilli huet sech aus dem Buch gehext.

Maggy: An ech hat d'Hex Lilli esou gär! - An d'Maus huet och kee méi, dien se fäerten deet... de Grüffelo ass fort.

John: Grad esou wéi de karéierten Elefant...

Justin: E karéierten Elefant??? Éi Mann, wéi krass ass dat dann?

Angelina: ... an de Wollef, die grouse béise Wollef... all hu se sech verstoppt.

Maggy: Mee elo kënne mir déi Bicher jo net méi liesen, wann d'Haauptpersoune feelen.

Cervantes: Bingo, dir hutt et verstan. Endlech!

Shakespeare: An dobäi hätt alles esou schéi kënne sinn... kuckt nëmmen:

--> INSEL 4: C3.1 mat der Haauptersoun, der Hex Lilli

D'Kanner vum C3.1 gi vun der Bün, et bleifen de Cervantes, de Shakespeare an d'Schoulkanner.

All d'Bicherfiguren *vun hanner der Bün* :Et ass kloer wéi Klosbritt, mir sinn es midd!

Shakespeare: There we have the salad, wéi mir an England soen.

Justin: Yeah, voll krass, da brauche mir keng Bicher méi ze liesen. - Éi, voll cool Mann!

Cervantes: Wéi, wëlls du keng Bicher liesen?

Angelina: Also Här Zarzuela, mir hunn Handyen. *Zitt den Handy aus der Täsch* Da brauch ee keng Bicher méi...

Shakespeare: Handyen... wat ass dat?

Maggie: Eigentlech Telefonen... mee et kann een och nach ganz vill aner Saachen domat maachen. Et kann een esouguer e Buch drop liesen.

Justin: Mee wie liest scho Bicher um Handy...?

Angelina: Wie liest scho Bicher!

Cervantes: Dir wellt eis also net hëllefen?

John: Dach, natierlech welle mir iech hëllefen... mir, am Géigesaz zu hinnen, ... liese gär Bicher!

Maggy: Mee ech wees net richtig, wéi mir iech hëllef kéinten...

Justin: Sidd emol all roueg... ech mengen ech héieren eppes...

Séier verstoppen si sech...

Szen 6:

Nees gesäit een de Schäin vun dienen zwou Täscheluuchten. Et sinn d'Joffer Romana an den Här Schmoeker.

Joffer Romana: Hu se Iech erwëscht, Här Schmoeker?

Här Schmoeker: Nee, ech konnt entkommen, ech hat mech an der Mall vu mengem Auto verstoppt.

Joffer Romana: Nëmme gutt. Ech hat mech am Hondshäische verstoppt. Se hu mech net fond.

Här Schmoeker: An elo, wat maache mir elo? Wa se nees kommen, wees ech net, wouhin. An d'Mall kann ech net nach eng Kéier.

Joffer Romana: Mir bleiwen hei... a mir liesen e Buch.

Här Schmoeker: Jo, Joffer Romana, dat ass eng gutt Iddi. E Buch liesen. Da kënt een op aner Gedanken.

Hie gräift sech e Buch.

Här Schmoeker: Komesch, Joffer Romana... ech wollt elo den Elmar liesen, mee et ass guer keen Elmar drann.

Si gräift sech och ee Buch.

Joffer Romana: Komesch Här Schmoeker... ech wollt elo de Grüffelo liesen, mee et guer kee Grüffelo drann.

All d'Bicherfiguren *vun hanner der Bün* :Et ass kloer wéi Klosbritt, mir sinn es midd!

Här Schmoeker: Ahhh, Joffer Romana, wat war dat do?

All d'Bicherfiguren *vun hanner der Bün* :Et ass kloer wéi
Klosbritt, mir sinn es midd!

Joffer Romana: Sinn eis Famillen nees hannert eis? Här Schmoeker,
mir musse fort!

Här Schmoeker: Kommt, mir zwee, Dir an ech, mir lafe fort. Hei
kënne mir net bleiwen, hei ass et net schéin.

Cervantes: Stopp, stopp, bleift hei.

Déi zwee erféiere schrecklech.Si brëllen.

Shakespeare: Mir sinn et nëmmen. Dir musst net fäerten. A wann
et Iech ze spannend ass, da schreiwe mir Är Geschicht einfach e
bëssen em.

Joffer Romana: Här Schmoeker... wat ass hei lass... dat ass mir
alles net geheier.

Elo kommen d'Schoulkanner.

Justin: Peace Joffer Romana, peace Här Schmoeker.

Angelina: Et ass alles beschtens... Är Eltere sinn net hei a mir
brauche keng Bicher méi ze liesen.

Här Schmoeker: Wat glift... keng Bicher?

Cervantes: Eis Bicherhelden hu sech iwver d'Huttschnouer
gemaach.

Shakespeare: An elo hu mir elauter Bicher ouni Haauptpersounen.

D'Kanner: An dobei war et ëmmer esou schéin:

**--> INSEL 5: C3.2 mat der Haauptersoun, dem Kommissar
Kugelblitz**

*All d'Kanner aus dem C3.2 gi vun der Bün. Et bleiwen
d'Schrëftsteller, d'Bibliothekaren an d'Schoulkanner.*

Här Schmoeker: Jo an e Krimi ouni Kommissar ka jo net goen. Wat maache mir dann elo.

Joffer Romana: Ouni Helden keng Bicher.

Här Schmoeker: A wéi soen ech ëmmer: Liesen huet nach ni geschued. A wie liest, die gëtt lous!

Cervantes: Mir hu schonns d'Kanner gefrot fir eis ze hëllefen... mee mir wësse nach net genee wéi.

Shakespeare: Mir missten eis Helden, dovunner iwwerzeegt kréien, datt si déi wéichtegst Persounen sinn, egal wéi eng Roll si an der Geschicht spillen.

***Wann dir die ganzen Text gratis bestelle
wëllt, da mäilt mer:
meyerr@gms.lu***